

Sygn. akt II CSK 130/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa P. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.
przeciwko Gminie K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 września 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 21 września 2015 r. naruszenie art. 647¹ § 2 w związku z art. 647¹ § 5 i art. 60 k.c. oraz naruszenie art. 65 i 6 w związku z art. 647¹ § 2 k.c. przez ich błędną wykładnię, a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego ustalenia, jak w świetle art. 647¹ § 2 k.c. należy interpretować „bierność inwestora”, która nie może być uznana za zgodę wyrażoną w sposób milczący, pod kątem możliwości jej uznania za zgodę wyrażoną w sposób dorozumiany, oraz potrzebą wykładni art. 647¹ § 2 i 5 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestia podniesiona w skardze kasacyjnej przez stronę pozwaną nie jest takim zagadnieniem. Była ona już przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego, w szczególności w niedawnej uchwale z dnia 17 lutego 2016 r., III CZP 108/15. Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku pozostaje w zgodzie z tymi wyjaśnieniami. Tym samym nie było też potrzeby ponownego podjęcia przez Sąd Najwyższy wykładni art. 647¹ § 2 i 5 k.c. na potrzeby rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej strony pozwanej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz.U.2013.490), a także § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).